

Το σκισμένο πέπλο

ΕΣΘΗΡ ΓΚΙΟΥΛΣΑΝ

Το σκιασμένο πέηλο

ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕΤΑΣΤΡΟΦΗΣ
ΑΠΟ ΤΟ ΙΣΛΑΜ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ

Μετάφραση:
Μαρία Χουστουλάκη

Έπιμέλεια έκδοσης:
Βασίλης Άργυριάδης

Έν πλώ

Τίτλος πρωτοτύπου: *The Torn Veil*

Zondervan 2004

© 1984 Sister Gulshan Esther and Thelma Sangster

© Για την ελληνική έκδοση:

Έκδόσεις Έν πλῶ

Κολοκοτρώνη 49, Αθήνα 105 60

Τηλ.: 210 3226343 - Fax: 210 3221238

e-mail: info@enploeditions.gr

www.enploeditions.gr

facebook.com/enploeditions.gr

Α΄ έκδοση: Μάιος 2014

Β΄ έκδοση: Ιούλιος 2014

ISBN: 978-960-9550-43-7

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος των εκδοτών.....	9
Προς τη Μέκκα.....	13
Το προσκύνημα	29
Το νερό της ζωής.....	41
Ο γάμος.....	59
Η οδύνη του θανάτου.....	73
Το αυτοκίνητο.....	89
Φήμη.....	105
Το βιβλίο.....	123
Η βάφτιση.....	141
Αδελφές.....	161
Παγιδευμένη.....	175
Πειρασμός.....	191
Το κερύ.....	203
Ο μάρτυρας.....	225
Επίλογος.....	239
Η ιστορία συνεχίζεται.....	249

Πρόλογος των εκδοτών

Γυρίζουμε την Ελλάδα. Πασχίζουμε να διαδώσουμε το χριστιανικό βιβλίο. Με εκδηλώσεις, παρουσιάσεις βιβλίων, ραδιοφωνικές εκπομπές στους κατά τόπους ραδιοσταθμούς, εκθέσεις χριστιανικού βιβλίου και λοιπές άλλες δράσεις και παρεμβάσεις, προσπαθούμε να κάνουμε το χριστιανικό βιβλίο να ανταμώσει με τους φυσικούς του συνομιλητές: τους αναγνώστες!

Σε μία από τις παραπάνω περιστάσεις, το καλοκαίρι του 2013, αξιωθήκαμε μιας μεγάλης ευλογίας: να γνωριστούμε με τον Αρχιεπίσκοπο Κρήτης κ. Ειρηναίο! Ήμασταν στο νησί με την αφορμή μιας έκθεσης βιβλίου και αίφνης λάβαμε πρόσκληση να μιλήσουμε για τις εκδόσεις Εν πλω και τη δραστηριότητά τους στη ραδιοφωνική εκπομπή που επιμελείται ο Μακαριώτατος στον Εκκλησιαστικό ραδιοσταθμό. Εκεί, γνωρίσαμε έναν άνθρωπο με σπάνια πνευματικά χαρίσματα: δυναμισμό και προσήνεια, πραότητα και ευλάβεια, ταπείνωση και εκκλησιαστικό ήθος — ο Αρχιεπίσκοπος Ειρηναίος είναι ένας άνθρωπος φωτεινός!

Σ' εκείνη τη ραδιοφωνική εκπομπή μιλήσαμε για πολλά πράγματα. Όταν όμως βγήκαμε από τον ραδιοθάλαμο, ο Αρχιεπίσκοπος μάς εξομολογήθηκε μια προσωπική του εμπειρία: Πριν κάμποσο καιρό είχε επισκεφτεί ένα νοσοκομείο της περιοχής του. Σε κάποιον από τους θαλάμους με τους ασθενείς, οι νοσοκόμες τον απέτρεφαν απ' το εισέλθει: «είναι ξένες εδώ, σεβασμιώτατε, δεν χρειάζεται να μπειτε»,

του είπαν. Εντούτοις, εκείνος επέμεινε. Με το που μπήκε στο θάλαμο, είδε μία από τις ασθενείς να διαβάζει ένα βιβλίο. «Τι διαβάζετε;», τη ρώτησε. Εκείνη του εξήγησε πως διάβαζε ένα πολύ ενδιαφέρον βιβλίο με τη μαρτυρία κάποιας γυναίκας που μετεστράφη από το Ισλάμ στη χριστιανική πίστη. «Αν είναι τόσο ωραίο αυτό το βιβλίο, πού μπορώ να το προμηθευτώ κι εγώ για να το διαβάσω;», ρώτησε ο Σεβασμιώτατος. Κι αντί άλλης απάντησης, η ασθενής έκλεισε το αντίτυπο που διάβαζε και του το χάρισε. Ήταν η αγγλική έκδοση του σκισμένου πέπλου...

Ο Σεβασμιώτατος διάβασε το βιβλίο λίγο-λίγο, αργά-αργά – ο χρόνος του δεν του επέτρεπε μεγάλη αφιέρωση. Όμως, το βιβλίο αυτό τού έκανε μεγάλη εντύπωση. Μέσα σ' αυτό είδε την ανάγκη ενός ανθρώπου για Θεό και την ανταπόκριση της αγάπης του Θεού στην ανάγκη του ανθρώπου. Μόλις ολοκλήρωσε την ανάγνωση, το έδωσε σε κάποια συνεργάτιδά του να το μεταφράσει. Με δική του μέριμνα και επιμέλεια ολοκληρώθηκε η μετάφραση. Και με δική του πρωτοβουλία μάς πλησίασε εκείνο το απόγευμα, για να μας εμπιστευθεί μια επιθυμία του: να δει το βιβλίο δημοσιευμένο στα Ελληνικά. Πίστευε πως η μαρτυρία που περιείχε στις σελίδες του θα ωφελήσει πολύ κόσμο.

Οι εκδόσεις Εν πλω αγκάλιασαν με πολύ ενθουσιασμό την πρωτοβουλία του πολιού ιεράρχη και συμμερίστηκαν την αγάπη του γι' αυτό το βιβλίο – είδαμε μέσα του μια ζωντανή μαρτυρία πίστης και δύναμης... Η ιστορία της Εσθήρ Γκιουλσάν είναι όντως συγκλονιστική. Δείχνει ότι ο Θεός δίνει την ευκαιρία της απο-

κάλυψης του προσώπου Του σε όλους. Το βιβλίο θέτει πολλούς απο εμάς ενώπιον των ευθυνών μας σχετικά με την υπόθεση «πίστη». Αφυπνίζει συνειδήσεις, ακρωτηριάζει την «εύκολη» χριστιανική ζωή. Προβάλλει ένα παράδειγμα θυσίας, αλλά και αληθινής χαράς...

Σήμερα είμαστε στην ευχάριστη θέση να παρουσιάζουμε στο αναγνωστικό κοινό το βιβλίο που μάς χάρισε ο Αρχιεπίσκοπος Κρήτης. Του είμαστε ευγνώμονες, όπως ευγώμων θα είναι και κάθε αναγνώστης που θα διαβεί τις σελίδες του. Κι όπως με τόσους άλλους τίτλους των εκδόσεων Εν πλω, έτσι και μ' αυτόν υπό μάλης, θα βγούμε και πάλι στον δρόμο, να τον γυρίσουμε στην Ελλάδα: να τον παρουσιάσουμε, να τον εντάξουμε σε εκθέσεις, εκδηλώσεις κι ομιλίες, για να συνεχιστεί αυτή η μακρά αλυσίδα του χριστιανικού βιβλίου, που κάνει ανθρώπους ν' ανταμώνουν, στοχασμούς να κοινοποιούνται, προσευχές να ανάβουν, πρόσωπα να φωτίζονται, ψυχές να σκιρτούν.

Κάπου σ' αυτό τον δρόμο σίγουρα θα συναντηθούμε.

Καλή αντάμωση!

Αητέ περήφανε,
το γρήγορο και μανιασμένο αγέρα μη φοβάσαι,
γιατί γι' αυτό μόνο φυσά,
για να σε κάνει να πετάς πιο γρήγορα,
σε πιο μεγάλα ύψη.

Ικμπάλ

ΠΡΟΣ ΤΗ ΜΕΚΚΑ

Υπό κανονικές συνθήκες δεν θα ήθελα να έρθω στην Αγγλία εκείνο το καλοκαίρι του 1966. Εγώ, η Γκιουλσάν Φατίμα, η μικρότερη κόρη επίτιμης μουσουλμανικής οικογένειας Σαΐντ, απόγονη του Προφήτη Μωάμεθ από την κόρη του, τη συνονόματή μου Φατίμα, πάντοτε ζούσα ήσυχα και απομονωμένα στο σπίτι μας, στην περιοχή Πουντζάμπ στο Πακιστάν. Ο λόγος γι' αυτό δεν ήταν μόνο ότι μεγάλωσα φορώντας μπουργκα από την ηλικία των επτά ετών, σύμφωνα με τον αυστηρό, ορθόδοξο ισλαμικό κώδικα των Σιιτών, αλλά και επειδή ήμουν ανάπηρη, ανίκανη να βγω από το δωμάτιό μου χωρίς βοήθεια. Το πρόσωπό μου καλυπτόταν μπροστά σε άνδρες, πέρα από λίγους συγγενείς όπως τον πατέρα μου, τους δύο μεγαλύτερους αδελφούς μου και τον θείο μου. Για το μεγαλύτερο διάστημα αυτών των δεκατεσσάρων χρόνων της ισχνής ζωής μου, τα σύνορά μου ήταν οι εξωτερικοί τοίχοι του μεγάλου κήπου μας στην επαρχία Τσανγκ, περίπου 250 χλμ. από την πόλη Λαχόρ.

Ο πατέρας μου ήταν αυτός που με έφερε στην Αγγλία – αυτός, που περιφρονούσε τους Άγγλους που λάτρευαν τρεις Θεούς αντί για έναν. Στα μαθήματά μου με τη Ραζία, τη δασκάλα μου, δεν με άφηγε να μάθω ούτε τη γλώσσα των απίστων, από φόβο μήπως

με κάποιο τρόπο μιανθώ από την αίρεση και απομακρυνθώ από την πίστη μας. Παρόλα αυτά με έφερε για να αναζητήσει την καλύτερη ιατρική συμβουλή, αφού πρώτα ξόδεψε γενναία ποσά σε μια άκαρπη προσπάθεια να με θεραπεύσει εντός συνόρων. Αυτό το έκανε από καλοσύνη και έγνοια για τη μελλοντική μου ευτυχία, δεν είχε όμως ιδέα για την πίκρα και τα βάσανα που περίμεναν την οικογένειά μας, όταν εκείνο το απριλιάτικο πρωί προσγειωθήκαμε στο αεροδρόμιο του Χίθροου. Αποτελεί παράδοξο το ότι εγώ, το ανάπηρο παιδί του, το πιο αδύναμο από τα πέντε, θα γινόμουν τελικά το πιο δυνατό από όλα, και ο βράχος πάνω στον οποίο θα συντρίβονταν όσα αγαπούσε και τιμούσε.

Ακόμα και τώρα στα χρόνια της ωριμότητας, αρκεί να κλείσω τα μάτια για να δω μπροστά μου τον αγαπημένο μου πατέρα, τον Άμπα-Τζαν, ψηλό και αδύνατο, με το μαύρο του παλτό –εκείνο με τον ψηλό γιακά και τα κουμπιά στις άκρες– να πέφτει καλοραμμένο πάνω από τα φαρδιά παντελόνια του και το άσπρο, φοδραρισμένο με μπλε μετάξι τουρμπάνι πάνω στο κεφάλι του. Τον βλέπω, όπως συνέβαινε τόσο συχνά στα παιδικά μου χρόνια, να μπαίνει στο δωμάτιό μου για να μου διδάξει τη θρησκεία μου.

Τον βλέπω να στέκεται στο προσκέφαλό μου, απέναντι από την εικόνα της Κάαμπα, του Οίκου του Θεού στη Μέκκα, το ιερότερο μέρος στο Ισλάμ, που λέγεται ότι ανεγέρθη από τον Αβραάμ και επισκευάστηκε από τον Μωάμεθ. Ο πατέρας κατεβάζει το Ιερό Κοράνι από το ράφι του, στο ψηλότερο μέρος του δωματίου, μια και τίποτε δεν πρέπει να τοποθετείται

ΤΟ ΣΚΙΣΜΕΝΟ ΠΕΠΛΟ

πάνω στο Κοράνι ή πάνω από αυτό. Αρχικά προσκυνάει το πράσινο μεταξωτό εξώφυλλο και απαγγέλλει την ευχή *Μπίσιμιλλα ι-Ραμάν-ιρ-Ραχίμ* (Αρχομαι εις το όνομα του Θεού του Φιλεύσπλαχνου, του Ελεήμονος). Κατόπιν ξετυλίγει το πράσινο μεταξωτό εξώφυλλο –αφού πρώτα έχει κάνει *Γούντου*– την ιεροτελεστία της νίψης που είναι απαραίτητη για να μεταφέρει ή να ακουμπήσει το ιερό βιβλίο. Επαναλαμβάνει την ευχή *Μπίσιμιλλα* και στη συνέχεια τοποθετεί το Ιερό Κοράνι πάνω σε μια ειδική βάση σε σχήμα Χ, αγγίζοντας το βιβλίο μόνο με τα ακροδάχτυλά του. Κάθεται με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορώ να δω και γω, ανασηκωμένη σε μια καρέκλα. Έχω κάνει και γω *Γούντου*, με τη βοήθεια των υπηρετριών μου.

Με το δάχτυλό του ο πατέρας ψηλαφεί τα ιερά κείμενα με τη διακοσμητική αραβική γραφή, και εγώ, γεμάτη λαχτάρα να τον ευχαριστήσω, επαναλαμβάνω μετά από αυτόν την ευχή *Φάτια*, την Έναρξη, τα λόγια που ενώνουν τους απανταχού Μουσουλμάνους:

*Δόξα στον Αλλάχ, τον Κύριο της Δημιουργίας,
Τον Φιλεύσπλαχνο, τον Ελεήμονα,
Τον Βασιλέα της Ημέρας της Κρίσεως!
Μονάχα Εσένα λατρεύουμε,
και σε Σένα μονάχα
Προσευχόμαστε για βοήθεια.
Οδηγά μας στο ίσιο μονοπάτι.
Το μονοπάτι εκείνων που Εσύ έχεις ευνοήσει.
Όχι εκείνων που έχουν προκαλέσει την οργή Σου
ούτε εκείνων που έχουν χάσει τον δρόμο τους.*

Σήμερα από το κεφάλαιο Σούρα διαβάζουμε τους στίχους *Ιμράν*:

Αλλάχ! Δεν υπάρχει άλλος Θεός παρά μόνον Αυτός, ο ζωντανός, ο Αιώνιος. Αυτός σου αποκάλυψε το Βιβλίο με την αλήθεια, εκπληρώνοντας τις γραφές που προηγήθηκαν: Ήδη έχει αποκαλύψει την Τορά και το Ευαγγέλιο προς καθοδήγηση των ανθρώπων και για να διακρίνουν το σωστό από το λάθος.

Εγώ κάνω αυτό που κάνουν από μικρή ηλικία όλα τα παιδιά που μεγαλώνουν σε ορθόδοξη μουσουλμανική οικογένεια – διαβάζω το Κοράνι στα Αραβικά. Μόνο στα Αραβικά μπορεί να γίνει κατανοητό, τη γλώσσα στην οποία γράφτηκε. Οι Μουσουλμάνοι ξέρουμε ότι επειδή είναι ιερό βιβλίο δεν μπορεί να μεταφραστεί σαν να ήταν οποιοδήποτε άλλο χωρίς να χάσει κάτι από το νόημά του.

Όταν τελειώσω την πρώτη του ανάγνωση γύρω στα επτά –που θεωρείται η ηλικία της ικανότητας για διάκριση– θα γίνει εορταστικό γεύμα. Το αποκαλούμε «το αμίν του ιερού κορανίου» και σ' αυτό θα προσκληθούν μέλη της οικογένειας, φίλοι και γείτονες. Στην κεντρική ανοιχτή αυλή της μονοκατοικίας μας, όπου τα καθίσματα των ανδρών διαχωρίζονται με παραπέτασμα από των γυναικών, ο μουλάς θα απαγγέλλει προσευχές που σηματοδοτούν το πέρασμά μου σε αυτό το σημαντικό, νέο στάδιο της ζωής μου, και οι γυναίκες, που θα κάθονται στη δική τους μεριά της

ΤΟ ΣΚΙΣΜΕΝΟ ΠΕΠΛΟ

αυλής, θα σταματούν το κουτσομπολιό τους για να ακούσουν.

Φτάσαμε στο τέλος του κεφαλαίου της Σούρα. Τώρα έφτασε η στιγμή της κατηχήσεώς μου. Ο πατέρας με κοιτάει, ένα χαμόγελο αιωρείται στα χείλη του.

«Μπράβο, μικρή μου Μπέιτι (κόρη)», λέει. «Τώρα απάντησέ μου αυτές τις ερωτήσεις. Πού είναι ο Αλλάχ;».

Δειλά και ντροπαλά επαναλαμβάνω το μάθημα που ξέρω τόσο καλά: «Ο Αλλάχ είναι παντού».

«Ξέρει ο Αλλάχ όλες τις πράξεις που κάνεις πάνω στη γη;».

«Ναι, ο Αλλάχ ξέρει όλες τις πράξεις που κάνω πάνω στη γη, καλές και κακές. Ξέρει ακόμα και τις κρυφές μου σκέψεις».

«Τι έχει κάνει ο Αλλάχ για σένα;».

«Ο Αλλάχ δημιούργησε εμένα και τον κόσμο. Με αγαπάει, με προστατεύει και νοιάζεται για μένα. Θα με ανταμείψει στον παράδεισο για όλες τις καλές μου πράξεις και θα με τιμωρήσει στην κόλαση για όλες τις κακές».

«Πώς μπορείς να κερδίσεις την αγάπη του Αλλάχ;».

«Μπορώ να κερδίσω την αγάπη του Αλλάχ με την πλήρη υποταγή στο θέλημά Του και υπακοή στις εντολές Του».

«Πώς μπορείς να μάθεις το θέλημα και τις εντολές του Αλλάχ;».

«Μπορώ να μάθω το θέλημα και τις εντολές του

Αλλάχ από το Ιερό Κοράνι και από τις παραδόσεις του Προφήτη μας Μωάμεθ (είτε η ειρήνη και η ευλογία του Αλλάχ να τον συνοδεύουν)».

«Πολύ ωραία», λέει ο πατέρας. «Τώρα, υπάρχει τίποτα που θέλεις να μάθεις; Έχεις καμιά ερώτηση;».

«Ναι πατέρα, πες μου σε παρακαλώ, γιατί το Ισλάμ είναι καλύτερο από άλλες θρησκείες;». Του κάνω αυτή την ερώτηση όχι επειδή ξέρω το παραμικρό για τις άλλες θρησκείες, αλλά επειδή μου αρέσει να τον ακούω να εξηγεί τη δική μας.

Η απάντηση του πατέρα είναι ξεκάθαρη και τελειωτική. «Γκιουλσάν, θέλω πάντα να θυμάσαι αυτό: Η θρησκεία μας είναι σπουδαιότερη από όλες τις άλλες γιατί, πρώτα από όλα, ο Μωάμεθ είναι η δόξα του Θεού. Υπάρχουν πολλοί άλλοι προφήτες, αλλά ο Μωάμεθ έφερε το τελικό μήνυμα του Θεού στην ανθρωπότητα, και μετά από αυτόν δεν χρειάζεται κανένας άλλος προφήτης. Δεύτερον, ο Μωάμεθ είναι ο Φίλος του Θεού. Κατέστρεψε όλα τα είδωλα και προσηλύτισε στο Ισλάμ όλους τους ανθρώπους που λάτρευαν τα είδωλα. Τρίτον, ο Θεός έδωσε το Κοράνι στον Μωάμεθ μετά από όλα τα άλλα ιερά βιβλία. Είναι ο τελευταίος λόγος του Θεού και πρέπει να τον υπακούμε. Όλες οι υπόλοιπες γραφές είναι ατελείς».

Τον ακούω. Τα λόγια του καταγράφονται στις πλάκες του μυαλού και της καρδιάς μου.

Εάν υπάρχει χρόνος τού ζητάω να μου ξαναμιλήσει για την εικόνα στο δωμάτιό μου. Πώς είναι να πηγαίνεις για προσκύνημα στην ιερή πόλη της Μέκκας, αυτό τον μαγνήτη προς τον οποίο κάθε Μουσουλμά-

ΤΟ ΣΚΙΣΜΕΝΟ ΠΕΠΛΟ

νος στρέφεται για προσευχή πέντε φορές τη μέρα; Και μεις στρεφόμεστε στην πόλη μας καθώς ο μουεζίνης ψάλλει το αζζάν, την προσευχή-πρόσκληση από τον μιναρέ του τζαμιού. Ο ήχος αντηχεί στις λεωφόρους, πάνω από τον θόρυβο της κίνησης και του παζαριού, και εισχωρεί στα κλειστά μας παράθυρα κάθε πρωί, μεσημέρι, σούρουπο και βράδυ, καλώντας τους πιστούς σε προσευχή με την πρώτη διακήρυξη του Ισλάμ:

Λα ίλαχα ιλλ Αλλάχ.

Μουχάμαντ ραζουλάχ!

Δεν υπάρχει άλλος Θεός από τον Αλλάχ:

Και ο Μωάμεθ είναι ο Προφήτης του Θεού.

Ο πατέρας μου τα εξηγεί όλα. Έχει πάει για προσκύνημα δύο φορές – μία μόνος του και μία με τη γυναίκα του, τη μητέρα μου. Είναι καθήκον κάθε Μουσουλμάνου να πάει τουλάχιστον μία φορά στη ζωή του – κι ακόμα πιο συχνά αν είναι αρκετά πλούσιος. Το προσκύνημα είναι ο πέμπτος από τους βασιικούς πυλώνες του Ισλάμ, που ενώνει εκατομμύρια Μουσουλμάνους σε πολλές διαφορετικές χώρες και εξασφαλίζει τη συνέχιση της πίστης μας.

«Εγώ θα πάω στη Μέκκα, πατέρα;», ρωτάω. Γελάει και σκύβει να με φιλήσει στο μέτωπο.

«Θα πας, μικρή μου Γκιουλσάν. Όταν μεγαλώσεις και ίσως...».

Δεν ολοκληρώνει την πρότασή του αλλά ξέρω τι θέλει να πει, «όταν οι προσευχές μας για σένα εισακουστούν».